

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 V 049474 22 Gž

Novi Travnik, 05.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagateljice S.-N. M., kći D. iz S.,, zastupana po punomoćniku Harisu Rizvanović, advokatu iz Sarajeva, ul. Alipašina br. 53, protiv protivnika predlagatelja V.L. iz K.,, zastupan po punomoćniku Augustu Jančik, advokatu iz Sarajeva, ul. M. Tita br. 6, radi osnivanja služnosti-nužni prolaz, odlučujući o žalbi predlagatelja i protivnika predlagatelja izjavljenim na rješenje Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 V 049474 21 V 2 od 17.01.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.05.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba predlagatelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 V 049474 21 V 2 od 17.01.2022. godine, dok se žalba protivnika predlagatelja se usvaja i preinačava stav drugi izreke rješenja na način da se obavezuje predlagatelj da protivniku predlagatelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 480,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja ovog rješenja.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem u stavu prvom izreke odbijen je kao neosnovan prijedlog predlagatelja za povrat u pređašnje stanje. U stavu drugom izreke odbijen je zahtjev protivnika predlagatelja za naknadu troškova sastava odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje i troškova zastupanja na ročištu povodom ovog prijedloga.

Protiv prvostepenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavila predlagateljica, zbog povrede odredaba postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom ovom sudu da uvaži žalbu, ukine prvostepeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje. U žalbi obrazlaže da je dana 05.05.2021. godine punomoćnik predlagatelja zaprimio podnesak putem I-mail u kome se poziva da protivniku predlagatelja plati troškove postupka u iznosu od 300,00 KM. U žalbi dalje obrazlaže da je tačno da je punomoćnik predlagateljice u međuvremenu promijenio sjedište, odnosno adresu. Međutim, ističe da je nova adresa vidljiva na službenim stranicama i u imeniku advokata koji je ujedno dostupan i svim sudijama, pravnim i fizičkim licima na području Federacije BiH i šire. Zbog navedenog

smatra da je prvostepeni sud mogao doći do adrese punomoćnika, a što nije učinio nego je doneseno rješenje na štetu predlagateljice. Zbog navedenog predlaže kao u uvodu žalbe.

Protiv prvostepenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio protivnik predlagatelja i to na stav drugi izreke u kome je odlučeno o troškovima postupka na način da je odbije zahtjev protivnika predlagatelja za naknadu troškova sastava odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje i troškova zastupanja na ročištu, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži i pobijano rješenje preinači tako što će obavezati predlagatelja da plati troškove sastava odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje i troškove zastupanja na ročištu povodom odlučivanja o prijedlogu u iznosima od po 240,00 KM. Ovo iz razloga što je u članu 16. tačka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u neprocjenjivim predmetima određena nagrada od 80 bodova, tj. 240,00 KM, a u tački 4. je određena nagrada za zastupanje na ročištima, pa kako je sud protivniku predlagatelja dostavio povrat u predašnje stanje na odgovor i poziv za ročište, a punomoćnik je po istom postupio što znači da mu pripadaju i troškovi postupka. Iz navedenog predlaže kao u uvodu žalbe.

Odgovori na žalbe nisu dati.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba predlagatelja je neosnovana, dok je žalba protivnika predlagatelja osnovana.

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi da se pred prvostepenim sudom predlagateljica dana 22.04.2019. godine podnijela prijedlog za određivanje prava služnosti protiv protivnika predlagatelja, radi osnivanja služnosti prava staze na parceli protivnika predlagatelja označenoj kao k.č.br. 2086/1, upisana u z.k.ul.br. 335 k.o., kao poslužnog dobra u korist svagdašnjeg vlasnika i posjednika parcele predlagateljice označene kao k.č.br. 2085/2 upisana u z.k.ul.br. 663 k.o., kao povlasnog dobra. Nadalje je utvrđeno da je dana 18.11.2020. godine, prvostepeni sud donio rješenje, broj: 49 0 V 049474 19 V kojim se prijedlog za određivanje prava služnosti smatra povučenim, a obzirom da je prvostepeni sud naprijed navedenim rješenjem propustio odlučiti o troškovima postupka, na zahtjev punomoćnika protivnika predlagatelja u pismenom podnesku od 23.11.2020. godine, prvostepeni sud je posebnim rješenjem od 27.04.2021. godine odlučio o troškovima vanparničnog postupka. Punomoćnik predlagateljice je dana 12.05.2021. godine prvostepenom sudu podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja ročišta zbog čega je prvostepeni sud održao ročište dana 11.11.2021. godine na kojem je punomoćnik predlagateljice ostao kod navoda iz prijedloga. Punomoćnik protivnika predlagatelja u svom odgovoru na prijedlog za povrat u prijašnje stanje navodi da je prijedlog neosnovan pozivajući se na odredbe člana 352. i člana 329. stav 3. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH zbog čega predlagateljica ne može tražiti povrat u prijašnje stanje.

Prvostepeni sud pravilno postupka kada zakazuje ročište za odlučivanje o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje je u skladu sa odredbom 332. stav 2. Zakona o parničnom postupku koje je održano dana 11.11.2021. godine.

Odredbom člana 352. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH propisano je, ako stranka ili njen zastupnik u toku postupka ili prije isteka roka od 6 mjeseci nakon pravomoćnog okončanja postupka promijene adresu na koju se dostava obavlja, dužni su o tome odmah obavijestiti sud, a stav 5. istog člana propisuje da ako stranka ili njen zastupnik odmah ne obavijeste sud o promjeni adrese, sud će odrediti da se daljnje dostave obavljaju objavljivanjem pismena na oglasnoj ploči suda sve dok stranka ili njen zastupnik ne obavijeste sud o svojoj novoj adresi.

Pravilno prvostepeni sud obrazlaže da nakon što je izvršio uvid u spis predmeta, sud je odbio prijedlog za povrat u prijašnje stanje kao neosnovan jer je u predmetnoj pravnoj stvari zakazano pripremno ročište za dan 26.10.2020. godine i dostavu poziva na ovo ročište punomoćniku predlagateljice Harisu Rizvanović pokušao dostaviti na adresu iz prijedloga za određivanje prava služnosti, ul. Tabašnica br. 8/I, Sarajevo. Nadalje, prvostepeni sud obrazlaže da nije sporno ni to da je sud na zahtjev punomoćnika protivnika predlagatelja dana 27.04.2021. godine donio posebno rješenje kojim je naknadno odlučio o troškovima vanparničnog postupka i predlagateljicu obavezao da ih naknadi protivniku predlagatelja. Rješenje o troškovima postupka od 27.04.2021. godine punomoćniku predlagateljice je također dostavljeno putem oglasne ploče suda, a nakon što je punomoćnik protivnika predlagatelja putem e-pošte obavijestio punomoćnika predlagateljice o dužnosti naknade ovih troškova, punomoćnik predlagateljice je podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje zbog čega pravilno prvostepeni sud nalazi da je isti podnesen u roku od 60 dana od dana saznanja za propuštanje. Punomoćnik predlagateljice je ujedno u svom prijedlogu za povrat u prijašnje stanje naznačio novu adresu, ul. Alipašina 53, Sarajevo.

Suprotno prigovoru iz žalbe predlagateljice, pravilno prvostepeni sud obrazlaže da nakon što je utvrđeno da je punomoćnik predlagateljice u toku postupka po prijedlogu za određivanje prava služnosti promijenio svoju adresu prvobitno navedenu u prijedlogu, a o tome nije obavijestio sud, već sud obavještava o svojoj novoj adresi tek podnošenjem prijedloga za povrat u prijašnje stanje, to su imajući u vidu naprijed citiranu zakonsku odredbu neosnovani navodi punomoćnika predlagateljice da je sud bio dužan provjeravati adresu punomoćnika na službenim stranicama i u imeniku advokata.

Dakle, pravilno je prvostepeni sud postupio kada je dostavu poziva na ročište punomoćniku predlagateljice kao i sve daljnje dostave izvršio na način kako je to predviđeno odredbom člana 352. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH za slučaj kada punomoćnik promjeni adresu na kojoj se dostava obavlja, a o tome ne obavijesti sud, a što je i u konkretnom slučaju, uz dalje pravilno obrazloženje da zbog prednjeg utvrđenja nisu ispunjeni uvjeti za dozvolu povrata u prijašnje stanje kako to propisuje odredba članka 328. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH jer punomoćnik predlagateljice nije dokazao da je do propuštanja došlo uslijed opravdanih razloga koji se nisu mogli predvidjeti niti izbjeći, pa je prijedlog punomoćnika predlagateljice za povrat u prijašnje stanje cijenio neosnovanim i u

smislu odredbe članka 331. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, zbog čega je odlučio kao u pobijanom rješenju.

Nasuprot žalbenim navodima u kojim predlagateljica samo ponavlja razloge koje je isticala, kako u podnesenom prijedlogu, tako i na ročištu na kome je odlučivano o prijedlogu prvostepeni sud je pravilno utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke propisane članom 328. stav. 1 istog zakona. Stoga postupanjem prvostepenog suda, predlagateljici nije uskraćeno pravo na pristup sudu zagarantovano članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, niti su povrijeđena druga predlagateljicina prava.

Ovo posebno i iz razloga što u ovom postupku i nije sporno da je punomoćnik predlagateljice nakon podnošenja sudu prijedloga za određivanje prava služnosti promijenio adresu sjedišta na koju se dostava obavlja o čemu nije obavijestio sud pa su neosnovani prigovori iz žalbe da je prvostepeni sud bio u obavezi da na službenim stranicama advokata i u imeniku istih traži adresu što bi bilo suprotno odredbi člana 352. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Suprotno prigovoru iz žalbe predlagateljice, ovaj sud cijeni da su žalbeni prigovori neosnovani a odluka prvostepenog suda pravilna i zakonita uz pravilno obrazloženje i pravilnu primjenu materijalnog prava sa čime je u cijelosti suglasan i ovaj sud.

Protivnik predlagatelja je izjavio žalbu na odluku o troškovima postupka kojom je prvostepeni sud odbio zahtjev punomoćnika protivnika predlagatelja za naknadu troškova sastava odgovora na prijedlog za povrat u prijašnje stanje i troškova zastupanja na ročištu povodom ovog prijedloga u iznosu od po 240,00 KM uz obrazloženje da mu sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ne pripada nagrada za izvršeni rad na ime poduzetih radnji sastava odgovora i zastupanja na ročištu povodom prijedloga za povrat, niti su ti troškovi po nalaženju ovog suda bili nužni za vođenje ovog postupka.

Suprotno odluci prvostepenog suda, ovaj sud je iz spisa predmeta utvrdio da je prvostepeni sud dostavio punomoćniku protivnika predlagatelja prijedlog na odgovor, punomoćnik je postupajući po istom dao pismeni odgovor na prijedlog, a po pozivu suda pristupio je na ročište punomoćnik protivnika predlagatelja koje je održano 11.11.2021. godine i na kome je uredno postavio troškovnik za poduzete radnje.

Zbog navedenog, pravilno se u žalbi navodi da je odluka o troškovima postupka (stav drugi izreke) prvostepenog suda nepravilna jer je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Ovaj sud shodno odredbama iz člana 16. stav 1., alineja 4. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata u Federaciji BiH kojim je određeno da u ostalim neprocjenjivim predmetima pripada 80 bodova, a u tački 4. propisano da za zastupanje na ročištima, advokatu pripada nagrada kao u tački 1. ovog člana, dok je u članu 33. AT vrijednost boda 3,00 KM, prvostepeno rješenje u stavu drugom preinačio i obavezao predlagateljicu da protivniku predlagatelja nadoknadi troškove postupka koji se odnose na sastav odgovora na prijedlog za vraćanje u pređašnje stanje i pristup na ročište na kome se odlučivalo o podnesenom prijedlogu u iznosima od po 240,00 KM ili ukupan iznos od 480,00 KM.

Stoga je ovaj sud žalbu predlagateljice temeljem odredbi člana 235. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH odbio kao neosnovanu, a žalbu protivnika predlagatelja izjavljenu na stav drugi izreke usvojio i preinačio prvostepeno rješenje shodno odredi iz člana 235. stav 3. istog zakona.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić